

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.

Cześć urzędowa.

Gmina Uniów w obwodzie Złoczowskim celem zaprowadzenia u siebie uregulowanej nauki szkolnej zobowiązała się po wieczne czasy istniejący budynek szkolny utrzymywać zawsze w dobrym stanie, w razie potrzeby nowy budynek szkolny z pomieszkaniem dla nauczyciela w stosownym miejscu wystawić, i utrzymywać zawsze w dobrym stanie, starać się o opał szkoły i każdorazem nauczycielowi płacić rocznie 100 zł. w. a. z tym warunkiem, aby tenże z tego opędzał koszt utrzymania szkoły w ochędostwie.

Okazaną temi ofiarami gorliwość w celach pożytecznych dla ogółu podaje się z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 10. lutego 1865.

Cześć nieurzędowa.

Lwów, 23. lutego.

Wczorajsza „Gazeta narodowa” podając osnowę korespondencji z Wiednia z d. 18. b. m. umieszczonej w „Gazecie Lwowskiej” robi nad nią uwagi, które milczeniem pominąć nie możemy. Powiada „Gazeta narod.,” że kiedy Gazeta wiedeńska „nie ważyła się” uderzać na opozycję Izby posłów Rady państwa, korespondent nasz „posunął się do zarzutów niesłychanych, jakich prócz dzienników junkierskich pruskich, żadne organa w żadnym państwie konstytucyjnem opozycyi czynićby się niepoważały, już ze względu na to, że dzisiejsza opozycja może w państwie konstytucyjnem jutro przyjść do steru.” Dalej twierdzi „Gaz. narod.,” że nasz korespondent zarzuca „wcale bez ogródki opozycyi Izby posłów Rady państwa, że jest nieprzyjaciółką prawdziwej wolności, że szuka zatargów z rządem, że wystawia na szwank porządek i bezpieczeństwo państwa, że kompromituje parlamentaryzm — a niepodległymi patriotami zowie tych tylko, co idą bezwarunkowo z obecnym ministerstwem.” Szczęściem „Gazeta nar.” po tej expektoracji przedrukowała inkryminowaną korespondencję w całości. Przeczytawszy ją każdy bezstronny wcale inaczej ją pojmie, aniżeli „Gazeta nar.,” która każde zdanie niekwadrujące do jej sposobu widzenia bezwarunkowo potępia. Gdzież to, pytamy, korespondencja powiada „wcale bez ogródki”, że opozycja w izbie posłów rady państwa jest nieprzyjaciółką prawdziwej wolności i t. d.? My wyczytaliśmy w niej tylko: „że zwrot w dotychczasowem postępowaniu Izby deputowanych sprawił dobre wrażenie na wszystkich przyjaciółach prawdziwej wolności, porządku i rozwoju konstytucyjnego, że ludność nie chce przesileni, nie chce zatargów, lecz chce postępu” i t. d. Czy tu jest mowa o opozycyi? Czy w istocie nie są takie a nie inne życzenia ludu i ludzi pragnących prawdziwej wolności, porządku i rozwoju konstytucyjnego? Czyliż opozycja, któraby tego nie pragnęła, ale owszem szukając ciągłych zatargów z rządem narząłaby na szwank wolność, porządek i rozwój konstytucyjny, czyliż taka opozycja, której tak zarliwym rzecznikiem widzimy „Gazetę narodową”, przyniesłaby mogła korzyść państwu, a względnie naszemu krajowi? Jeżeli korespondent nasz miał na myśli opozycję, to tylko taką opozycję facyjną, pracującą na podkopanie prawdziwej wolności, porządku i rozwoju konstytucyjnego monarchii. Na taką opozycję uderzać, jej zgubne dążności wykrywać, przed takowemi ostrzegać nie jest zbrodnią, lecz zasługą. Taka wreszcie opozycja, chociaż za nią tak silnie obstaje „Gazeta narodowa”, tego pewni jesteśmy, nie tylko jutro a nawet i później nie przyjdzie do steru. Tyle w obronie naszego korespondenta.

Na ostatniem posiedzeniu Izby deputowanych przekazany został preliminarz budżetu na rok 1866 na wniosek bar. Tinti Wydziałowi finansowemu dla zdania sprawy o tem, kiedy i w jaki sposób przystąpić można do zajęcia się budżetem na rok 1866. Hrabia Vrints stawia wniosek: „Wys. Izba ze chce uchwalić: Wzywa się Wydział finansowy, żeby objawił zdanie swoje, czy i jak dalece, uwzględniając oświadczenie ministra skarbu zrobione w imieniu całego ministerstwa przy składaniu preliminarza budżetowego, należy w celu rozległych zaoszczędzeń, przystąpić do oznaczenia wysokości cyfr w ustawach finansowych na lata 1865 i 1866, tym razem wyjątkowo w formie odmiennej niż dotychczas, a to na drodze ugodzenia się z rządem.” Wniosek ten poddany został postępowaniu przepisanejmu regulaminem. Przyszłe posiedzenie we czwartek.

W sprawie *szleswicko-holsztyńskiej* donoszą z Berlina, że hrabia Karolyni starał się już kilkakrotnie wyjednać przyrzeczone oznajmienie tak zwanych warunków aneksyjnych od gabinetu pruskiego, ale dotąd nie nastąpiła jeszcze żadna odpowiedź. Gabinet pruski trzyma się tego zdania, że może wprawdzie rzec się w porozumieniu z Austrią nabytego niby faktycznie traktatem pokoju prawa posiadania Księstw, ale niemożę tego uczynić w obec związku. Austria zaś obstaje ciągle przy prawach związku.

Wczoraj już przyniósł nam telegram wiadomość o artykule ministeryjalnej *Nordd. Allg. Ztg.*, który zapowiada, że ponieważ nie masz widoków zgodzenia się izby deputowanych z rządem, rząd obywać się będzie i nadal bez budżetu. Jest to zapowiedź albo odesłania izby do domu albo jej rozwiązania, co tym razem na jedno wychodzi. Izba zajmowała się wczoraj przedmiotami małej wagi. Hr. Goltz poseł pruski w Paryżu został zawiadzany do Berlina. Domyślają się, że gabinet chce go wy badać pod względem zamiarów rządu francuzkiego w sprawie Księstw. Zdaje się bowiem, że się zbliża chwila decyzji.

We wtorek miała francuzka izba deput. przystąpić do wyboru komisji adresowej. W szeregach nielicznej opozycyi nastaje rozdwojenie. Członkowie jej z odcienia republikańskiego, jako to: Jules Simon, Jules Favre, Pelletan, Picard, Gueroult i Havin niechętnie poddają się przewodnictwowi Thiersa, i może bliżsi są utworzenia oddzielnej odnogi, do którejby łatwo przystąpili Darimon i Ollivier, którzy się od tej opozycyi byli odsunęli nie przeszedłszy jednak do ogółu większości. Już *Courrier du Dimanche* wskazuje z lekka ten dysydyntyzm na zebraniu sobotniem u Carnota. Tam Berryer i Thiers reprezentowali stronnictwo jakoby przeciwne konwencyi wrześnieowej. Thiers pragnie sprowadzić opozycję do spraw wewnętrznych, Ollivier i Darimon nie byli zaproszeni na zebrania opozycyi.

Monitor donosi, że powszechna wystawa artystyczna otwartą zostanie d. 1. maja 1867 r., a równocześnie z nią odbędą się powszechne wystawy rolnicza i przemysłowa.

Le Monde ogłasza list *Papieża do Cesarza Meksykańskiego*, datowany z 18go października 1864, który można uważać za podstawę żądań, jakie miał postawić Monsig. *Miglia*. Treść tego listu jest następująca: Pius IX. protestuje przeciw sekularyzacyi dóbr kościelnych, i żąda, ażeby kościół katolicki jedynie i z wyłączeniem wszystkich innych wyznań został w Meksyku uznany; dalej zaleca Ojciec św. Cesarzowi, ażeby przy pomocy biskupów zajął się reorganizacyą spraw kościelnych. „Kościół katolicki ma być jak dawniej tak i nadal z wyłączeniem każdej innej religii sławą i podporą narodu meksykańskiego; biskupi muszą mieć zupełną wolność w wykonywaniu swego powołania pasterskiego; zakony mają być przywrócone; majątek kościelny ma być nietykalnym; nikomu nie można pozwalać, by rozszerzał nauki błędne; duchowieństwo ma czuwać nad nauką publiczną i prywatną; więzy, jakie rząd cywilny nakładał dotąd kościołowi, muszą być zerwane i t. d.” To są warunki, bez których dopełnienia nie może Cesarz Maxymilian liczyć na przyjaźń Papieża. Cesarz jednakże nieuznał za stosowne układać się dalej na podstawie tych żądań, i osobny poseł ma zawięzić odpowiedź jego do Rzymu.

Na wieczornem posiedzeniu angielskiej izby wyższej z 21. b. m. lord Grey oznajmił, że rząd będzie żądał od parlamentu 50.000 funtów szterlingów kredytu na ufortyfikowanie Kwebeku. Montréal i zachodnią część Kanady sami Kanadyjczycy ubezpieczą. Lord Derby nagania jak najostrzej rząd z powodu opóźnienia środków bezpieczeństwa w obec Ameryki nieprzyjaźnie usposobionej.

Monarchia Austriacka.

△ **Wiedeń**, 20. lutego. (Z izby deputowanych.) Izba deputowanych miała w przeszłym tygodniu ferye, a jedno tylko miała onegdaj posiedzenie, lecz posiedzenie to było bardzo ważne. Ministrowie byli mowcami w tym dniu; pięciu radców korony powstało z kolei dla dania izbie wyjaśnień. Hrabia Mensdorff pierwszy rozpoczął walkę, i w odpowiedzi na interpelacyę dep. Mühlfelda względem sprawy szleswicko-holsztyńskiej dał do poznania, iż w sferach decydujących nie oddają się złudzeniu, lecz konsekwencyą i stałością starają się utrzymać to, czego prawo i interes Austrii wymagają. Ponim zabrał głos minister Schmerling względem zaprowadzenia stanu oblężenia w Galicyi i owego §. 13. konstytucyi, który facyjnej opozycyi dał pożądany powód podniesienia sporu o formy do znaczenia sporu o zasadę. Jak kwestya stanu oblężenia w Galicyi przyszła przed izbę deputowanych w rozprawach nad adresem, rozwinął się jedynie spór o formy, kwestya prawniczej interpretacyi, którą facyjna opozycja umiała podnieść w organach swych do znaczenia kwestyi konstytucyjnej i kryzys ministeryjalnej. Dziś zmienił się zupełnie pogląd na tę sprawę. Rząd chce usprawiedliwić stan oblężenia w Galicyi i przyznaje, iż takowy usprawiedliwienia potrzebuje. Jest to daleko więcej niż wymaga §. 13. w którym nie ma mowy o usprawiedliwieniu, lecz tylko o przedłożeniu powodów i skutków. Porównyując postępowanie to z oświadczeniem ministra administracyi w rozprawach nad adresem, przyznać potrzeba, iż nie jest to brakiem ducha wolności, jeżeli rząd prawo do zaprowadzenia stanu oblężenia nie chce opierać na owym paragrafie. Zdaniem naszym paragraf ten nie ma takiej doniosłości, żeby usprawiedliwić mógł rozporządzenie tak nadzwyczajne, i uważany za dowód szczerzego przywiązania mini-

steryum do konstytucji, iż paragraf ten nie chce tak tłumaczyć, jakoby na jego zasadzie rząd całe życie konstytucyjne, chociaż tylko na chwilę zawiesić mógł. Widocznem jest, iż rząd sam sobie ograniczenia nadaje, co nowym jest dowodem, że sumiennie i ściśle trzyma się ustawy zasadniczej, naruszyć jej nie chce, i że rząd paragrafowi 13. nie chce dać większej doniosłości. Jeżeli zaś paragraf ten jest niedostateczny, w takim razie wymaga dopełnienia i ściślejszej redakcji, ażeby się nie wciśły w konstytucję przeciwnie jej elementa; i punkt ten jak wiele innych wymaga rewizji. Tem większa zaś jest potrzeba ażeby do rewizji tej dojść nie na drodze fakcyjnej opozycji, która stara się o wywołanie sprzeczek i zatargów, lecz za pomocą mężów o których wiadomo, że chcą konstytucji, jej rozwoju i przeprowadzenia, i o to rzelelnie się starają. Spór zaś ten o §. 13., który wynikł z prawniczych form, jeszcze się nie skończył, i izba musiała poprzestać na oświadczeniu ministra stanu, iż jak cały materiał będzie miał wygotowany, na jednym z najbliższych posiedzeń na interpelację odpowie. Co zaś dotyczy interpelacji o fideikomisa, minister administracji oświadczył, iż od ogłoszenia patentu lutowego, udzielone zostały zaiste pozwolenia do fideikomisów. Pozwolenia te są jednak aktem łaski cesarskiej, współdziałania rady państwa nie potrzebującym. Głównie zaś zajęła izbę mowa ministra skarbu, w której przedłożył budżet na rok 1866, do pertraktacji według przepisów konstytucji. Rząd spowodowany był do przedłożenia budżetu na rok 1866 ze względu na wczesne jego uchwalenie, według oznaczeń dyplomu październikowego, tudzież ze względu na rozwój życia konstytucyjnego. W ostatnich dniach wiele rozprawiano o tem czyli rozbiór budżetu na rok 1866 jest na czasie i jest właściwy, nikt jednak nie zdołał wykazać z konstytucji nieprawność obrad, za obradą przemawiają i owszem ważne argumenta ekonomiczne i polityczne, które większość izby deputowanych zapoznać nie może, i przy usposobieniu obecnem izby deputowanych, po wzniosłem wrazeniu jakie sprawił jasny wykład rzeczy przez ministra skarbu i wskazanie politycznych i finansowych powodów, mamy niepłonną nadzieję, że izba budżet na rok 1866 weźmie pod rozwagę. Uczyni to tem bardziej, iż deklaracja ministra skarbu w imieniu całego ministerium na onegdajszym posiedzeniu, nie zostawia najmniejszej wątpliwości, iż rząd wraz z reprezentantami i ludem czuje potrzebę znacznego zmniejszenia wydatków, i chętnie rękę ku temu poda, pod warunkami, które na przyjęcie restrykcji takowej pozwolą. Po drugi to raz rząd występuje przed izbą z takową propozycją. Pierwszy raz przypadkowo większość wydziału finansowego odepchnęła podaną sobie rękę; teraz izba sama wybrać powinna drogę pojednania i rozważyć, iż tu przedewszystkiem potrzeby państwa, dobro ludności i przyspieszenie porządku w gospodarstwie państwa, tudzież reformy mające być punktem wyjścia tak dla życia konstytucyjnego jak i dla umniejszenia wydatków, rozstrzygać powinny.

Wiedeń, 21. lutego. (Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.) Najjaś. Pan przyjmował wczoraj Namiestnika Czech, hrabiego *Belcredi*. — Arcyksiążę *Karol Ludwik* przybył tu z małżonką z Gracu; dziś oczekiwani są Arcyksiężęta *Ferdynand* i *Józef*. — Na bal u dworu, który odbędzie się jutro w wielkiej sali rycerskiej c. k. burgu, zaproszeni są wszyscy członkowie rodziny cesarskiej, wszyscy ambasadorowie i posłowie z sekretarzami swymi, wszystka szlachta rezydencyi mająca wstęp u dworu, ministrowie i kanclerze nadworni, jeneralicya, oficerowie sztabowi i deputacye korpusów oficerskich. — Książę bawarski *Karol Teodor* z małżonką mają przybyć z początkiem marca w odwiedzinach do Wiednia. — Książę wirttembergski *Filip* z małżonką powrócą tu w piątek. — Książę *Waza* pojedzie temi dniami do Szwajcaryi, a w kwietniu powróci do Wiednia.

Ambasador francuzki książę *Grammont* daje 27go b. m. wielki bal.

(Sprawy parlamentarne.) Wydział finansowy obradował 20. b. m. nad budżetem marynarki wojennej, którego sprawozdawcą jest baron *Eiselsberg*. Odczytano tylko większą połowę sprawozdania, które reprezentanci rządu, minister marynarki br. *Burger*, kontradmirał *Fautz*, kapitan okrętu liniowego *Pokorny* i nadkomisarz wojenny *Eitelberger* prostowali w kilku miejscach. Dalsza debata miała nastąpić wieczorem, ale została odłożona dla narad klubowych.

Przedłożona na sobotnim posiedzeniu izby deputowanych w imieniu rządu ustawa finansowa na rok administracyjny 1866 oznajmia w pierwszym najgłówniejszym artykule:

Ogół wydatków państwa oznaczony jest na 542,455.330 (zwyczajne na 433⁶/₁₀, nadzwyczajne na 98⁸/₁₀ milion.)

W III. artykule oznaczone są dochody na 512⁹/₁₀ milionów, przyczem terażniejszy wymiar podatków służył za podstawę obliczenia.

Niedobór mający być pokrytym w drodze kredytu podany jest w artykule V. na 29⁸/₁₀ milionów.

Preliminarz wydatków państwa jest tylko w pożyczkach ministerstwa handlu i siedmiogrodzkiej kancelaryi nadwornej nieco wyższy, we wszystkich innych zaś pożyczkach niższy niż w roku bieżącym; największa redukcya pokazuje się w ministerstwie wojny przeszło na 5⁶/₁₀ milionów. W ogóle są wydatki mniejsze o 6¹/₄ milion., chociaż za to wyznaczonych jest 66⁶/₁₀ milion. na amortyzację długów, a więc o 6 milionów więcej, niż tego roku.

Dochody państwa w r. 1866 są o 5¹/₂ milion. mniejsze niż w r. 1865, a to dla mniejszego dochodu z dóbr skarbowych.

Wydatki obudwu lat są następujące:

	1866	1865	mniej	1866
Dwór	7,420.000	7,421.144	mniej	1144
Kancelarya gabinet.	63.482	63.482	"	—
Rada państwa	966.912	966.312	"	—
Rada stanu	146.782	146.782	"	—
Rada ministeryalna	65.985	65.985	"	—
Minist. spraw zewnątrz.	2,317.865	2,374.430	"	56.565
Ministerstwo stanu	30,881.261	31,104.350	"	223.089
Węg. kanc. nadworna	12,066.682	12,071.015	"	4333
Siedmg. kanc. nadwor.	3,562.044	3,543.391	więcej	18.653
Kroac. kanc. nadwor.	2,100.036	2,165.997	mniej	65.961
Rada oświecenia	55.140	55.140	"	—
Minister. finansów	342,778.919	342,876.466	"	97,547
Minister. handlu	13,887,761	13,606.741	więcej	281.020
Minister. sprawied.	8,141.395	8,204.894	mniej	63.494
Minister. policyi	3,005.504	3,372.864	"	367.360
Władze kontroli	3,782.296	3,795.881	"	12.185
Minister. wojny	100,138.866	105,767.772	"	5,628.906
Minister. marynarki	11,074.000	11,102.766	"	28.766
Suma	542,455.330	548,705.412	"	6,559.355
<i>Pokrycie wynosi:</i>				
	1866	1865	mniej	1866
Minist. spraw. zewn.	115.092	114.100	więcej	992
Minister. stanu	496.600	457.068	"	36.632
Węg. kanc. nadworna	266.037	266.037	"	—
Siedmiog. kanc. nadwor.	79.375	79.375	"	—
Kroac. kanc. nadworna	45.100	45.100	"	—
Rada oświecenia	—	—	"	—
Minister. finansów	484,563.607	490,651.316	mniej	6,087.809
Minister. handlu	17,305.145	16,605.673	więcej	699.472
Minister. sprawiedl.	—	—	"	—
Minister. policyi	548.850	548.850	"	—
Władze kontroli	1666	1666	"	—
Minister. wojny	9,066.227	9,066.227	"	—
Minister. Marynarki	391.504	391.504	"	—
Suma	512,879.103	518,227.816	mniej	5,348.713

Wydatki nadzwyczajne wynoszą 98⁸/₁₀, a dochody nadzwyczajne tylko 65¹/₂ milion.

Przy amortyzacji długów figuruje bank narodowy w rozmaitych pożyczkach z sumą 45⁶/₁₀ i ze spłatami pożyczek loteryjnych w kwocie 5³/₁₀ milion. Największa trudność finansów w tych obudwu latach powstała zład, że spłaty do banku były naznaczone na tak krótki termin. Niepokryty niedobór jest mimo to wcale nieznaczny, a przy zaprowadzonych oszczędnościach nawet mały.

Zagrabie, 18. lutego. (Wiadomości bieżące.) Jego Excelencya kanclerz nadworny Mazuranic naradzał się z Jego Ex. Banem i obecnymi tu nadzupanami względem operatu konferencyi banalnej i względem przedmiotów odnoszących się do bliskiego sejmu krajowego troistego Królestwa.

Komitet centralny pierwszej dalmatyńsko-kroacko-slawońskiej wystawy przemysłowej ma jutro złożyć swoje uszanowanie Jego Ex. kanclerzowi nadwornemu. — Słychać, że pan kanclerz nadworny pojutrze odjedzie do Wiednia. Rada namiestnictwa mianowała komitet z mężów zawodu do zmodyfikowania i poprawy książek szkolnych będących teraz w używaniu.

(Czynności kongresu Karłowickiego.) Z Karłowic donoszą *Jener. Kor.* pod d. 18. b. m., że w dotychczasowych rozprawach kongresu uchwalono instytucję systemizowanych kapelanów, zatrzymanie dochodów plebańskich in natura, relikwije prawa stolicy z pensjami na klasy podzielonemi dla kapelanów, proboszczów i arcykapłanów, tudzież solidarność wyznań w sprawach wyznań i oświecenia. Dnia 18. i 19. b. m. miał wydział kongresu obradować nad bardzo ważnemi postanowieniami przechodowemi. Nowi deputowani są: radzca namiestnictwa Mandic, radzca szkolny Dr. Natosevic, właściciel dóbr Carnoovic i arcykapłan Babic.

Wenecya, 18. lutego. O rozruchach w uniwersytecie padawskim pisze *Gazz. di Venezia*:

Gdy władza polityczna przekonała się, że w Padwie pewna liczba osób wzięła udział w projektach wywrotu, zarządziła aresztowania, które dotknęły także kilku uczniów c. k. uniwersytetu padawskiego.

Korzystając z tego wypadku mniej pilni i niespokojniejsi młodzieńcy usiłowali przyspieszyć ferie karnawałowe; aby ten zamiar przywieść do skutku i opór pilniejszych pokonać zastraszeniem ich, puścili w uniwersytecie kilka petard.

W skutek tego władza polityczna odesłała kilku głównych sprawców zaburzenia na miejsce urodzenia, a wielu uczniów czy to z bojaźni czy z innych powodów dobrowolnie opuścili miasto i szkoły były próżne przez kilka dni.

W skutek tego rektor magnificus uniwersytetu wydał do uczniów odezwę wzywając ich aby powrócili do szkół jeżeli nie chcą stracić roku szkolnego. Jakoz młodzież wraca do uniwersytetu, z zadowoleniem swoich rodzin i profesorów, a na przekór tym, którzy nadaremnie usiłowali przerwać spokojny bieg nauk.

Hiszpania.

(Amnestya.) Królowa Jej Mość przy sposobności obchodu urodzin księcia Asturyi raczyła dekretem z 23. stycznia b. r. uła-

skawie wszystkich immatrykulowanych marynarzy, którzy do tego dnia dopuścili się zbrodni zbiegostwa lub niestawienia się bez obciążających okoliczności, i akt ten najwyższej łaski ma być ważnym przez ciąg jednego roku licząc od dnia ogłoszenia go w rozmaitych miejscach. Dla wychodźców znajdujących się w Ameryce i innych odległych krajach mają moc obowiązującą postanowienia i prawa zawarte w rozporządzeniach z 2. listopada 1860, 13. maja i 16. października 1861.

Francya.

Paryż, 18. lutego. (Różne wiadomości.) Wiceprezes ciała prawodawczego, p. Schneider, który z powodu choroby prezesa, księcia Morny, rozprawami kieruje, przyjmowany był onegdaj przez Cesarza. Długo miał u Cesarza posłuchanie; odnosiło się ono głównie do rozpraw nad adresem, do których się opozycja żywo zabiera. PP. Picard, Simon i Pelletan podjęli się redakcyi poprawek wniesić się mających; pierwsi dwaj przemawiać już chcą przy sprawdzeniu wyborów wraz z pp. Larajuinais i Garnier-Pages. P. Darimon obrany został 14 głosami sekretarzem ciała prawodawczego, co dostatecznie dowodzi, iż jak dawniej Oliwier, tak i on przeszedł teraz do obozu większości. — Udało się znow kilku spekulantom w bawelnie otumanić giełdę co do stanu rzeczy w północnej Ameryce. Rozsiali wieść, jakoby zawieszenie broni zawarte być miało, a chociaż ostatnie wiadomości, jakie *Monitor* ogłosił, wcale to nie potwierdziły, to jednak kursa zwłaszcza papiery meksykańskie, znacznie się obniżyły. Robią się kroki do wysłędzenia autora i rozśiewaczy tych wieści fałszywych. — Z pozostałych pism po Proudhonie wydany będzie najprzód pamflet „La Normaliens.“ Jest to humorystyczne i dowcipne studium wszystkich ludzi znakomitszych, co od trzydziestu lat wyszli z wyższej szkoły normalnej, a w których autor wykrył powszechną dążność do wydzierania się naprzód dla odegrania roli w życiu publicznym. W tym duchu znajduje się we Francyi wielu, którzy w szkole normalnej wcale nie byli.

Włochy.

Florencja, 17. lutego. (Różne wiadomości.) Najważniejszy dziś wypadkiem jest złączenie się szlachty ze stronnictwem rządowym, które to złączenie chociaż tyłko jest częściowe, wielkie jednak ma znaczenie. Po Gerinich i Mantellich, teraz nazwisko Danti stoi na spisie nowo nawróconych. Margrabia Danti wystąpił już z grzecznością na przeciw Króla, odstępując na użytek dworu stajnie swoje leżące przy ulicy Guiciardini, a zatem w pobliżu pałacu Pitti. Król przyjął przysługę tę bardzo uprzejmie. Dawniej liczono w kółkach malkontentów na Dantego, jako na zaciętego i najzuchwalszego przeciwnika obecnego stanu rzeczy. Dawniej za ledwo się Wiktor Emanuel pojawił, margrabia Danti wynosił się zaraz na wieś, a za jego przykładem szła większa część arystokracji tutejszej. Na darmo Ginonowie, Ajatycy, Strozowie i Ghendese starali się o pozyskanie dla stronnictwa rządowego najznakomitszych głów malkontentów szlacheckich, usiłowania ich pelżyły zawsze na niczem. Bo tak zwani Codini liczyli zawsze na interwencyę Austrii, chociaż się na nie wcale nie zanosilo. Teraz zdaje się, iż rzeczy zupełnie się zmieniają. Na ostatnim balu dworskim było wiele osób, na których obecność tam wcale nie liczono. — Pan Lesseps przybył tu przed kilkoma dniami dla podziękowania Królowi za danie mu orderu S. Maurycego. — Dziennik *Nazione* zamieścił artykuł z napisem „emigracya włoska“ z powodu smutnego położenia w którym się znajdują weneccy i rzymscy emigranci w skutek wystąpienia pp. Alvisi i Pagliacchi-Sacchi z komisji wsparcia. Stałe i codzienne wsparcie pewną sumą, było wielkim błędem i miało najgorsze skutki. Stworzyło ono rzemiosło „emigrantowskie“ próżniactwo i rozpuszczenie, przyczyniło się do nadzwyczajnego pomnożenia emigracyi a w końcu wypadły na hańbę i pohybel całej emigracyi.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 16. lutego. (Aresztacye.) W zeszłym tygodniu aresztowano tu wiele osób na ulicach. Powodem tego były plakaty rewolucyjne, które dnia 7go b. m. znalezione rozlepione na drzwiach kościelnych i domach, rozrzucone po ulicach i włożone do skrzynek listowych. Gdy aresztowania nie wykryły wydawców, roznosicieli i drukarzy, przedsięwzięto rewizyę po domach, zwłaszcza w redakcyi „Gazety polskiej“, które jednak także były bezskuteczne. Policya warszawska jest przekonana, że w Warszawie utworzył się nowy rząd narodowy, i śledzi go pilnie. Redakcyę wszystkich warszawskich gazet i pism czasowych wezwane zostały przedłożyć swoje konsensa prezydentowi kolegium cenzury p. Pawliszczew. Redakcyom niektórych pism, zwłaszcza dawniejszych, trudno będzie uczynić zadość temu wezwaniu.

Rosya.

(Prawodawstwo fińskie). *Rig. Z.* donosi, że w Helsingforsie utworzoną została komisya, pod przewodnictwem barona Nordenstama, celem ułożenia projektu nowych praw finlandzkich. Donoszą również, że na wniosek rycerstwa finlandzkiego względem zniesienia praw szlacheckich, jak to było oświadczone na sejmie, nie nastąpiła zgoda.

Ameryka.

(Układy o pokój udaremnione.) Amerykańskie układy o pokój skończyły się nader szybko. Cztery godziny trwała konferencya

między Lincolnem i Sewardem z jednej, a Stephanem Hunterem i Campbellem z drugiej strony, na pokładzie dwóch parowców stojących na kotwicy obok siebie pod Hampton Roads, poczem obiedwie strony rozłączyły się, i jedna wróciła do Washingtonu, a druga do Richmondu. Wiadomo z pewnością, że w skutek tych układów nie nastąpiła żadna zmiana w polityce obu rządów; innemi słowy konferencya okazała się niepożyteczną. Pan Seward, jak donoszą z Washingtonu, otwarci to wyznał. Prezydent powróciwszy zrana do stolicy, zwołał po południu gabinet i przedłożył mu rezultat. Ostatnie doniesienia z Washingtonu potwierdzają powyższe wiadomości najzupełniej, i dodają, że obrady przerwały się zaraz w punktach głównych: w kwestyi co do rozdziału lub shołdowania. Konferencya czyli raczej jej udaremnienie będzie miała, jak się zdaje, skutki pośrednie. — Z wiadomością *New-York Herald*, że demokraci pokojowi zmienili sposób postępowania, zgadza się ton mowy, którą niedawno miał w kongresie przywódzca tego stronnictwa Fernando Wood: Gdy, jak się dowiadujemy, układy o pokój dlatego zostały udaremnione, że przywódcy powstańców wzbraniają się wrócić na drogę powinności, i na podstawie konstytucyi przystąpić napowrót do unii, i gdy prezydent (Lincoln) ułatwia im wstęp, a za to odbiera w odpowiedzi żądanie odłączenia i uznania, tedy o ile mi sił starczy pomagać będę do ujarznienia nieprzyjaciela, aby przemocą uzyskać to, czego na drodze pokoju nie możemy otrzymać.“

Kronika.

(Rzadki wiek.) Przedwczoraj umarła we Lwowie W. Tekla z Horodyskich Drohojowska, właścicielka dóbr, przeżywszy 100 lat.

(Samobójstwo.) W Drohobyczu odebrał sobie życie przez powieszenie w sieni swego pomieszkania dnia 14go b. m. tamtejszy poborca podatkowy F. P. Pomieszanie zmysłów, na które kilkakrotnie już zapadał, było powodem samobójstwa.

(Obfitość ślubów małżeńskich.) Nigdy jeszcze nie zapamiętano w Wiedniu tyle ślubów małżeńskich, co w ciągu tych zapust; w jednym tylko kościele parafialnym zaślubiono na dniu 20go b. m. dziesięć par.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 22. lutego. Na naszym dzisiejszym targu były następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów: męc pszenicy (80 E) 2 złr. 81 c.; żyta (76 E) 1 złr. 78 c.; jęczmienia (65 E) 1 złr. 50 c.; owsa (44 E) 1 złr. 4 c.; hreczki 1 złr. 85 cen.; ziemniaków 1 złr. 73 c.; cetnar siana 1 złr. 26 c.; okłotów 58 c., sąg drzewa bukowego 11 złr. 7 c., sosnowego 8 zł. 77 c.

Lwów, 21. lutego. Na naszym wczorajszym targu było 263 sz. wołów, a mianowicie z Burkanowa 40 sz., z Janowa 35 sz., z Sądowej Wiszni 16 sz., ze Stryja 27 sz., z Dawidowa 72 sz., z Brodów 40 sz., ze Szczercza 17 sz., z Kamionki 16 sz. Z tych sprzedano 189 sz. i płacono za wolu ważącego 280 fnt. mięsa i 36 fnt. łożu 47 złr. 60 c., a za wolu ważącego 420 fnt. mięsa i 90 fnt. łożu 92 złr. 10 c.

Brzeżany, 18go lutego. W I. połowie b. m. były następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów na targach w obwodzie brzeżańskim:

	Miejsce targu:											
	Brzeżany		Bóbrka		Chodorów		Kozowa		Przenyślany		Rohatyn	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	waluta austriacka											
Męc pszenicy . . .	2	49	2	75	3	.	2	.	2	45	2	78
„ żyta . . .	1	49	2	.	2	.	1	30	1	50	1	81
„ jęczmienia . . .	1	19	1	60	1	50	.	85	1	40	1	35
„ owsa . . .	.	65	1	.	.	80	.	50	.	77	.	85
„ hreczki . . .	1	39	1	20	.	70	1	10	1	40	.	.
„ kukurudzy . . .	.	.	.	.	.	.	2	10	.	.	.	.
„ ziemniaków . . .	1	20	1	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Cetnar siana . . .	1	20	1	50	1	50	1	10	1	20	1	10
„ wełny . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	30
„ nasienia koniczu . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego . . .	5	.	6	.	5	20	7	.	6	.	7	.
„ „ miękkiego . . .	4	.	5	.	4	10	5	50	4	.	5	.
Funt mięsa wołowego . . .	.	12	.	10	.	11	.	11	.	10	.	10
Mas okowity . . .	.	65	.	30	.	45	.	40	.	47	.	50

(Powszechna wystawa płodów ogrodniczych.) Podług oznajmienia c. k. ministerstwa handlu odbędzie się na wiosnę r. b. w Amsterdamie powszechna wystawa płodów zagranicznych jako też połączonych z tem artykułów sztuki i fabrykatów, w której mogą brać udział także exponenci z Cesarstwa austriackiego. Termin zgłaszania się będzie później naznaczony.

(Nowe stowarzyszenie.) We Francyi istnieje pod nazwą „Cheptel“ od dłuższego już czasu towarzystwo, którego zadaniem

